

жалость нашего любезнаго Царя и Опца.»

Ако е шова рече му пусшыннико : Иди , и объяви на Царя , какъ азъ имамъ шрева да избавимъ Царицаша ошъ смершь , шокмо да ме заведашъ въ палаша . Това кашо чу шемничарино , абіе ошиде при Царя , и объяви му все щошо му рече пусшыннико . И въ шой часъ дойдоха царскише шълохранишели , и пощо го освободиха ошъ оковыше му , и го изведоха ошъ шемница , доведоха го предъ Царя , койшо го съ голема радостъ прія , и заведе при Царицаша .

Тамъ взе пусшыннико реченнаша шрева , счука я , и положи на ногаша на Царица , ошъ кояшо сила и дѣйшвіешо преспана абіе всичкаша болѣзнь , и за малко часовъ Царицаша прія совершенно здравіе . Тогда добрый Царь прія пусшынника въ обяшіяша си , и го пыпаше , сосъ що може да го награди зарадъ шаково чудно исцѣленіе , коешо никой не можеше да спори .

Това кашо видѣ пусшыннико , рече : Величешвенный Царю ! Азъ не искамъ ни каково награжденіе зарадъ шова , зашто азъ самъ швой подданникъ , и подъ швояша сѣнка уживахъ всегда найголемыше благодѣянія , зашто ошъ младоспъ ша ми даже до днесъ въ старыше ми лѣша , никой не е нарушилъ